

Mai 2002

Miraklene Raga Høyt i Riga.

*Reise til Riga i Latvia,
3 - 8. April 2002*

Karismatikernes Helan og Halvan glodde på Herrens triumferende verk i latviernes hovedstad.....

Øyvind Kleiveland (tresifra i nesten alle retninger) og jeg kjente at Den Hellige Ånd ville at vi skulle dra en tur til Latvia for å preke Ordet om Kristus. Osterøybroderen måtte humpe i buss om natta og ralle til Stockholm for å ta flyet fra Arlanda 1. april, mens jeg dro den mer fløyelsmyke varianten to dager seinere med fly fra Bergen og skift i København. Øyvind hadde fiksa en overnattingsplass hos en kamerat, Davis Auskaps, som hadde vært utvekslingsstudent i Norge for over ti år siden. Davis og brutter'n hans Toms, bodde på en fasjonabel plass, hvor vi ble godt tatt vare på. Tidligere på dagen hadde Øyvind dratt til en by som heter Cesis, og holdt møte der. Den Hellige Ånd helbreda en mann helt suverent for et problem i beinet. Det var ikke nødvendig å legge henda på han. Herren Jesus reiv ut plagen av mannen ved at han hørte Ordet forkynt! Halleluja! Jesus lever!

Den neste dagen dro vi til en svær menighet som heter Message of Joy, Riga. Menigheten består for det meste av latviere og har i overkant av 1000 medlemmer. Pastoren deres, Vilnis Gleshke, har nok spretta mye i løpet av det bibelskoleåret han brukte borti Livets Ord, Uppsala. Glory to Jesus! Ved flere anledninger nevnte pastoren noe om ville vikinger fra Norge. Dessverre fikk vi ikke raska med oss noen av de brukte vikinghjelmene fra de norske supportergjengene når det gjaldt de to foregående fotball-VM. For noen klenodier det kunne ha vært! Tenk på vikinghjelmene som ble oversprøyta av en symbiose av majones og dressing fra de overfylte hamburgerne, da klanen bare måtte klappe momentant med godbitene i hendene etter Norges scoring mot Mexico i USA 1994. Størkna kalorier i ei renne fra horna og ned til pyntekulene over pannen! Eller under Frankrike-VM 1998 da Kjetil Rekdal scora seiersmålet mot Brasil. Froskelårene spruta ut mellom fortenna og festa seg som flagrende vimpler på spissen av hornene. Hjelmene kvekka fint i vinden i takt med "Ja, vi elsker...." Hva skal vi med ridderhjelmer som har neonfargede strutsefjær, stukket ned som en blomsterkvast på toppen av metall-lua, når vi har heite vikinghjelmer drapert med skinnfillene til frosker spytta ut fra det franske kjøkkenet? Nå tror jeg du tøysa fælt, Theisen jr! Ja, ja.....

Det var trosstyrkende å høre om gigantprosjektet til menigheten. De bygger et menighetslokale som skal ha plass til over 1400 i møtesalen. Stor takk til vår frelser, Jesus! Og det bygges uten støtte fra kommunen. De gjør det i rein tro til Den Levende Gud! Herlig!

Kleivers og jeg fikk chatta litt med 2.pastoren, Ainars, før vi skulle ha hvert vårt møte. Øyvind skulle brøle ut Guds Ord i denne menigheten, og jeg skulle frese av gårde til en havneby som heter Liepaja. Janis, sjåfør og møtetolk, kom og henta meg på kafeen. Han kom kjørende med en strøken BMW som han hadde lånt av kona, sa han. Det der kjente jeg meg igjen i. Anne Lise fiksa enebolig til oss i Bergen da jeg var borte og preika evangeliet i Russland. Takk til Den Store Gud for vise hustruer som har velstanden flommende i hendene!

Janis var vel ikke akkurat en søndagskjører som hadde tenkt å myse på botanikkens og zoologiens bevegelser i naturen hver femtiende meter på landeveien. For å si det sånn: Jeg var glad jeg ikke var en due som trippa rundt i kjørebanelen for å kneppe brødsmuler i asfaltsprekkene. To og en halv time seinere var vi framme.

Det var lett å merke at forsamlingen i Liepaja var åpne for Den Hellige Ånd. Prekte om Elias oppgjør med Ba'al-profetene på Karmel. 1. Kong.18.36-39: ” Men ved den tiden da matofferet ble frambåret, trådte profeten Elias fram og sa: Herre, Abrahams, Isaks og Israels Gud! La det i dag bli kjent at du er Gud i Israel, og at jeg er din tjener, og at det er på ditt Ord jeg har gjort alt dette! Svar meg, Herre! Svar meg, så dette folket må kjenne at du , Herre, er Gud, og at du nå vender deres hjerte tilbake til deg! Da falt Herrens ild ned og fortærte brennofferet og veden og steinene og jorden og slikket opp vannet som var i grøften. Og hele folket så dette. De falt ned på sitt ansikt og sa: Herren, Han er Gud! Herren, Han er Gud!”

Den Hellige Ånd var der! Det kom profetier om folk som var kalt til å drive forretninger på en velsignet måte, noen var kalt til misjon, noen til å være evangelister, noen til å ha forbønnstjeneste o.s.v. Ei dame kjente at nakkeplagen fordufta, ei jente datt i gulvet da hun ble helbreda i ryggen. Flere inntok horisontalen da Den Hellige Ånd kom over dem. Jeg skreik og hoia som vanlig. Kan ikke gjøre noe annet når begeistringen for Jesus kommer dundrende! Et annet susende mirakel utartet seg slik: En kvinne hadde en kul i det venstre kneet som hun gjerne ville at Jesus skulle fjerne. Jeg ba for henne i Jesu Navn og spurte om smertene hadde forsvunnet. Nei, nei! Jeg skal vise deg hva som er problemet, sa hun og begynte å fingre i kneet sitt. Da utbryter hun plutselig høyt: ”HVA? KULEN ER HELT BORTE!” Etter den suseren fra Himmels Gud applauderte forsamlingen begeistra for Jesus Kristus, mirakelmannen fra Nasaret! Jesus bommer aldri på å sparke ut sykdommene. Han er i går og i dag den samme, ja til evig tid! Halleluja! Det så ut som Herren fikk oppmuntra pastoren, Vilnis Smagis, ganske betraktelig også. Glory!

Dagen etter vimsa Kleivers og jeg litt rundt i Riga. Vi fikk bekjentskap med Latvias snaddermat i en av Lidorestaurantene, en kjede som har buffétgoms i alle varianter. Så styra vi mot krimskramsbodene som lå som en strek bortover streeten i gamlebyen. Det bugna over av ravgjenstander i diverse kategorier. Rav, som brukes mye til smykkesteiner, finnes i store kvantum i Østersjøen. Så da måtte vi jo bare rave litt rundt bodene, mens det lyste ”TURIST” av oss i flere meters omkrets.

Plutselig feis mobiltelefonen til Øyvind ut sine prominente toner (Det er de lydene som vi predikanter er så ”begeistra” for, især midt under prekenen. Broderen på første benk kjenner at mobiltelefonen galopperer opp og ned langs jakkeforet mens den skriker: ” Kom og ta meg! Jeg vil ha oppmerksomhet og en øresmask!” Broderen prøver febrilsk å finne ”selvutslettelsesknappen”, og håper inderlig at menigheten ikke har oppdaget de synkroniske svettefontenene som har brust ut sine kunstneriske damppartikler fra porene i pannebrasken. Til slutt må han erkjenne at halve forsamlingen garantert har gluggene fastspent på det røde

fargekartet som gløder i nakkepartiet hans). Det var pastor Vilnis Gleshke som ville invitere oss på middag i Lidos gigantrestaurant. Vi var klar for en ny kulinarisk opplevelse. På Lido gjorde jeg en generaltabbe: Jeg forsynte meg av hawaiipizzaen! Ved middagsbordet konstaterte Vilnis ganske greit: "Pizza er ikke mat!" Brøleren var et faktum! Her spanderer pastoren for en av de største menighetene i Riga middag på oss små tjenere fra berget, og så stikker Theisen jr. "grandiosaneven" sin ned i deigen av ost og ananas! Øyvind prøvde å trøste: "Han liker sikkert pizza." Hør, hør og lær, kjære misjonærer og predikanter!

På lørdagen blei vi kjent med en ny menighet: "Laba Vests" (Good News). Dette er en russisktalende menighet på nærmere 1000 medlemmer. Misjonæren Rick Renner planta denne menigheten i første halvdel av 1990 – tallet. Det var nesten sjokkerende å vandre rundt i forsamlingslokalet. Interiøret var helt strøket, og man kunne nesten tro at man hadde kommet til en konges palass. Øyvind og jeg hilste på hovedpastor, Mikhail Chebotarev, og 2.pastoren. Vi skulle dele Guds Ord på et ungdomsmøte. Jeg gapa og ropte ut et misjonsbudskap. Luk. 9.62: "Men Jesus sa til ham: Ingen som legger sin hånd på ploegen og ser seg tilbake, er skikket for Guds rike." Kleivers delte også noe fra Ordet, og deretter ba vi for en del ungdommer. En lang og tynn gutt roterte overkroppen sin som en sommerfugl da Den Hellige Ånd kom over ham. Til slutt landa han på gulvet som en haug, jublende over å erfare Guds kraft. Priset være Gud, vår kjærlighetsfulle Far!

Seinere henta ungdomspastoren i "Message of Joy" oss. Det var ei sprudlende jente som elsket Jesus! Et nytt ungdomsmøte var på gang! Øyvind preika om hvor viktig det er å følge opp de nyfrelste. Han fortalte et tankevekkende eksempel på manglende oppfølging. Ikke lenge etter at jernteppet falt, hadde noen kristne fra vesten en svær evangeliseringskampanje i en av de største byene i Russland. Da frelsesinnbydelsen kom, storma store skarer fram for å bli frelst. Men Jehovas vitner og mormonerne hadde forberedt seg godt. De var på stadionen og plukka de nyfrelste som modne rips og presenterte dem for sin vranglære. Hva hadde skjedd om det hadde vært et vel forberedt oppfølgingsteam, som kunne huke tak i de nyfrelste og forklare dem at Jesus bare frelser av nåde og ikke av gjerninger? Da hadde det sikkert blitt noen himmelske saker istedenfor religiøse fiksfakserier.

Ettermøtet var et eneste stort latterbrøl! Ungdommene fikk seg noen herlige oppkvikkere fra Den Hellige Ånd i form av profetier og håndspåleggelse. Ånden trykka igjen på kinesiskknappen, og da kom det jo som vanlig gapskrattbrøl dundrende fra benkeradene. Priset være Herren Jesus Kristus! Plutselig kjente jeg noe nytt! Det kom noen latterbrøl fra min ånd som hadde basstener og noen triumferende drag som var svært heftige! Jeg registrerte at en latvisk broder hadde omtrent de samme lattertendensene. Han kom fram til forbønn, og Guds kraft kom! Det virka nesten som om kroppen hans blei vippa opp i lufta og tok en myk landing på gulvet. Så trykka Den Hellige Ånd på at denne mannen hadde et misjonærkall til India. Jeg profeterte og broderen fortsatte å hyle av glede.

Neste dag hadde Message of Joy møte i kulturpalasset. Lovsangsteamet priste Gud fra sine hjerter, og du bare skjønnte at her fantes det hengitte brødre og søstre. Kleiver'n preika et radikalt evangelistisk budskap, og priset være Herrens vidunderlige Navn: Seks

mennesker kom fram for å bli frelst! Halleluja! Ari Behn er jo bare nødt til å skrive en ny bok:” Glad som Jesus!!!!!!” Etter møtet kom broderen, som hadde de dyptgående latterbrølene, fram til meg og viste et bilde av en indisk kristen: ” Vi har gått på Livets Ord bibelskole i Uppsala”,sa han. ”Og jeg skal dra til India og besøke vedkommende. Det stemte hva du profeterte!” Halleluja! All ære til Jesus, vår mektige Gud!

Etter møtet tok Ainars og kona oss med til Lido for å skufle mere krem. Selv om ananasbitene på pizzaen bak disken prøvde å gjøre inntog i øyekroken min, motstod jeg dem ganske kurant denne gangen. På ettermiddagen var det et nytt møte i Laba Vests. Vi ble geleidet inn i den gigantiske møtesalen hvor kanskje 250 mennesker hadde dukket opp. Det var så mye plass! Tolken og jeg stod bak prekestolen, som ligna ei bedagelig øy midt i stillehavet. Og forsamlingsmedlemmene virka

som små båter som duppa langt borte i horisonten. Pussig opplevelse! Men Herren Jesus var der med sin gjennomtrengende kraft! Glory! Preika om korsets knusende seier. Dom. 4.21-23:” Men Jael, Hebers hustru, tok en teltplogg og gikk stille inn til ham med en hammer i hånden. Hun slo teltploggen gjennom tinningen på ham, så den gikk ned i jorden. For trett som han var, var han falt i tung søvn. Slik døde han. Da nå Barak forfulgte Sisera, gikk Jael ut til ham og sa til ham: Kom, så skal jeg vise deg den mannen du leter etter! – Han gikk inn til henne, og se, der lå Sisera død med pluggen gjennom tinningen. Slik ydmyket Gud på denne dagen Jabin, Kana’ans konge, for Israels barns øyne.” På samme måte triumferte Jesus over djevelen på Golgata kors. Satan var som sovende; han skjønnte ikke korsets konsekvenser før det var for seint!

Halleluja! Lovsyng Gud for all Hans godhet og frelse! Deretter var Den Hellige Ånd klar til å sette i gang miraklene sine. Ei dame som hadde et bein kortere enn det andre, kjente at helbredelseskraften tok tak, og svupp, så var beina like lange. Priset være Herren! Jeg husker at pastor Åge i OKS underviste at salvelsen ”smitter”, og både Øyvind og jeg har nok blitt smitta av den helbredelsessalvelsen som ligger over ham. Jeg blir begeistra når Jesus helbreder de syke! Ei dame som ikke kunne strekke armene opp og til siden, merka at Den Hellige Ånd pusta inn sin helbredelse i henne, og dermed kunne hun løfte armene i positur som vinger på et fly og være klar for avgang. La tunga di også ta noen flyturer med frydefulle hyllningsrop til Jesu Kristi ære! En kvinne hadde faktisk forskjellig lengde på armene sine, og hun kjente også hvordan Gud med sin godhet ordna samme lengde på dem. Halleluja! Og Herren fortsatte å helbrede... Mange måtte ha seg en himmelsk siesta på gulvet da Herrens kraft og nærvær kom over dem. En høy møtevert fikk seg en kraftdose fra Gud, ramla framover, og havna på tærne til Kleivers. Øyvind klarte å svelge mastadontskriket. Ellers hadde nok brøleapene fra indre Amazonas tatt ekspressfly, storma inn på lokalet med premiepokalen i hendene, og sagt: Wooooowww!!! For et sjefshyl! Vær vår nye høvding, please! Ettermøtet varte nok i over to timer, men det er jo så herlig å be for folk i Jesu herlige og suverene Navn! Amen. No skal me ha ein komplisert gissaleik. Kor trur du Mikhail og 2.pastoren spanderte middag på gutta boys etter møtet? Svaret kan sendes til min adresse i Bergen. Anonyme brev svarast ikkje!

Dagen etter kom det en flau bris på Riga flyplass.....

P

å hjemmefronten:

Anne Lise er jo så nydelig! For å sitere noe fra bryllupstalen til Ari Behn: ”Ja, kjære! Du har jo alltid rett!”

Theisen mikro har sine filosofiske betraktninger om Hundremeterskogen.

Theisen sweet har gått over fra inntørkede makaronirester under middagsbordet til rosiner.

Min kjære søster, Astrid, har gifta seg med Bernt Austad, lydteknikeren fra Musikkloftet.

Stor takk til Jesus som gir så mange gleder og triumfer!

Takk for all støtte og forbønn!

I Kristus,

Theisen jr.